

artei sale. Varietatea infinită a tipurilor și unitatea de stil a prezentării plastice ne fac să nu găsim laude suficiente pentru munca acestei talentate artiste. Decorurile lui Ștefan Hablinski, realizate cu finețe și umor, completează armonios viziunea plastică. Prospețimea culorilor, stricta economie a mijloacelor utilizate, rezolvările specifice surprinzător de ingenioase creează imagini foarte izbutite, aducând un irezistibil zîmbet de voie bună pe buzele spectatorilor.

Muzica lui H. Mălineanu, antrenantă și melodică, contribuie creator la întregirea acestui spectacol.

Cu această nouă premieră, Teatrul Tândărică a obținut o prețioasă victorie artistică. Virtuozitatea minuiitorilor face din spectacolul 2:0 pentru noi o adevărată lecție de pantomimă, pe care finețea bogat nuanțată a interpretărilor vocale o ridică la rangul unora din cele mai remarcabile realizări ale stagiunii.

Rodica GHEORGHIU

clar...

ORIENTAREA REGIZORALĂ — În paranteză fie spus, de-a lungul spectacolului se simte mereu participarea activă la întâmplările piesei a tuturor celor prezenți în scenă, chiar dacă mult timp nu au de spus nici o replică. Totul decurge natural și convingător, nici un interpret nu „dispare”, dar nici nu iese în evidență ostentativ în timpul acestor „pauze” ale rolului, pentru că regizorul a găsit, împreună cu fiecare actor în parte, cele mai expresive acțiuni fizice, în stare să caracterizeze și fără replică reacțiile unuia sau altuia din personaje, atunci când se află în scenă. Este edificator, de pildă, întreg tabloul examenului de admitere...

(Mihail Lupu, în *cronica la Prelediu de Ana Novac — Teatrul de Stat Galați*. „Scinteia tinerețului”, nr. 2194)

MASELE ÎN SPECTACOL — Masa trăiește în scenă prin viața particulelor ce-o compun; regizorul a creat aproape din fiecare țăran ce apare în scenă, fie că are sau nu de rostit vreo replică, o ființă vie, în ale cărei suferințe crezi, ale cărei mișcări sînt firești, pline de adevăr. A dat greutate scenică fiecărui personaj, căruia autorul (din zgîrcenie) nu i-a prea dăruit trăsături distincte și, cu ajutorul unor actori de talent, a creat câteva personaje care-ți rămîn în minte...

(Sanda Faur în *cronica la Boieri și țărani de Al. Sever — Teatrul de Stat Pitești*. „Scinteia tinerețului”, nr. 2198)

ANALIZA TEXTULUI — Autorul desfășoară acțiunea piesei pe două planuri paralele, separate, prezentindu-se cele două tabere prin creionări rapide. Iar cînd, la sfîrșitul piesei, se declanșează conflictul, ciocnirea nu este impresionantă decît prin însăși gravitatea momentului petrecut aîdoma în realitate — și nu prin emoția ce ți-o poate transmite sacrificiul unor oameni pe care i-ai cunoscut în decursul piesei.

(Magdalena Focșa în *cronica la Torpilorul roșu de Vl. Colin — Teatrul de Stat Constanța*. „Informația Bucureștilui”, nr. 878)

...obscur

FURIA OMULUI DE... STAL — Constantin Coșa, actor tînăr, lipsit de experiență, realizează un Spiridon Biserică, de care omul de stal, se simte legat și pe care nu-l aplaudă numai cînd își rotește ochii prin cap a furie, ci și atunci cînd etc.

(Sergiu Mihail în *cronica la Mielul turbat de A. Baranga — Teatrul de Stat Birlad*. „Munca”, nr. 2674)

O DEFICIENȚĂ — O deficiență ce poate fi corectată pe parcurs, este situația prin care unele replici se pierd cînd publicul aplaudă și actorul continuă să-și spună textul mai departe.

(I. Bella în *cronica la Într-un ceas bun de V. Rozov — Teatrul de Stat Galați*. „Viața nouă” — Galați, nr. 3571)

STILUL EPOCII — Urmind reliefarea permanentă a conținutului de idei și redarea specificului epocii, regia a scăpat, apoi, din vedere faptul că la mulți actori s-a manifestat o manieră de joc „teatrală”. Acest lucru nu era necesar și a stricat, pentru că stilul epocii poate fi redat prin multiple mijloace, nu numai decît printr-un joc „stilat”, în maniera epocii.

(Gabriel Manolescu în cronica la Hoții de Schiller — Teatrul de Stat Reșița. „Drapelul roșu” — Timișoara, nr. 3532)

IDEEA ȘI NEONUL — Bucșan se teme de șubrezenia poziției lui atunci cînd în luptă ar fi antrenați alți lupi ca el, sau unii și mai mari, așa cum i se pare lui. Și ar fi fost nimerită scena din biroul său, atunci, noaptea tîrziu, cînd cumpără tipografia „Deșteptarea” și stă de vorbă cu Borcea și apoi cu Werner, pentru a arăta că omului acestuia care nu se pleacă niciodată, de care depinde numirea miniștrilor, îi e frică, da, îi e frică... Și acest lucru ar fi trebuit redat, mai ales că mijloacele regiei tehnice servesc această idee (aprinderea și stingerea firmelor de neon cu numele Bucșan).

(A. Băieșu în cronica la Ultima oră de M. Sebastian — Teatrul de Stat Baia-Mare (secția romină). „Pentru socialism”, nr. 726)

PATOS PE SITUAȚIE — Pe această situație, patosul studiului a cuprins în aceste zile pe toți muncitorii de creație ai teatrului.

(H. Eliad într-un articol din „Flamura Prahovei”, nr. 1332)

BINE PUSĂ LA PUNCT — Costumația a fost bine pusă la punct, datorită modelelor artistice executate de Motte Hortensia, lucru ce se vedește, de altfel, și din felul cum au fost confecționate afișele.

(Eugen Groza în cronica la Intrigă și iubire de Schiller — Teatrul de Stat Oradea (secția maghiară). „Crișana”, nr. 107).

REGIA A RIDICAT... — În fața figurilor revoluționare regia a reușit să ridice figuri negative, forțe contrarevoluționare din țară și de peste hotar, ca demagogul politic Romașcanu, căpitanul Maltezeanu, locotenent Lazu, colonel Forster și alții.

(V. Stănescu în cronica la Torpilorul roșu de Vladimir Colin — Teatrul de Stat Constanța. „Dobrogea nouă”, nr. 2441)